

delse fornødne Skridt. Mændene udmeldes af Retten i Overensstemmelse med Reglerne i §§ 2 og 3 i Forordning af 23. April 1845 om Jords Afstaaelse til Kirkegaardes Udvildelse, og under Skønforretningen skal saavel Overfredningsnævnet som vedkommende Fredningsnævn indvarsles paa det offentlige Vegne.

§ 16.

En ved Overenskomst eller Kendelse paalagt Servitut angaaende Fredning eller Færdselsret kan senere efter Andragende fra Ejeren hæves ved en af Fredningsnævnet afsagt Kendelse, saafremt Nævnet enstemmig skønner, at Almenheden ikke længere har Interesse i at bevare den.

§ 17.

Fredningsnævnet kan ved Kendelse udstede Forbud mod, at der udenfor bebyggede Omraader opstilles eller opslaas Reklameskilte, Plakater, Afbildninger o. lign., naar de efter Nævnets Skøn vil virke forstyrrende paa et Steds landskabelige Skønhed. Forinden Forbud mod allerede opstillede Skilte m. v. udstedes, skal Skiltets Ejer samt Ejeren eller Brugeren af den paagældende Ejendom indkaldes til et Møde efter Reglerne i § 8.

Nævnet drager Omsorg for Forbudets hensigtsmæssige Bekendtgørelse. Forbudets Udstedelse kan ikke medføre Krav paa Erstatning.

§ 18.

Efter Indstilling fra Naturfredningsraadet kan Justitsministeren bestemme, at Dyr- og Plantearter eller -samfund samt geologiske Dannelser, hvis Bevarelse af naturvidenskabelige eller historiske Hensyn har væsentlig Interesse, skal være fredede, enten i hele Landet eller i Dele af dette. Justitsministeren fastsætter i hvert enkelt Tilfælde de nærmere Regler om Fredningens Omfang og træffer Foranstaltninger til dennes Gennemførelse.

§ 19.

Til den udyrkede og for Græsvækst blottede Strandbred er der Adgang til Fods for alle og enhver, bortset fra saadanne Strækninger, der før den 1. Januar 1916 var inddragne under Havearealer eller under en paa Ejendommen drevne Erhvervsvirksomhed. Det paahviler Fredningsnævnet at paase, at der i fornødent Omfang haves Adgangsveje til Strandbredden. Fredningsnævnet kan i saadant Øjemed ved Kendelse bestemme, at en Gangsti skal optages paa Kommunens Gangstiregulativ i Overensstemmelse med Lov af 4. Juli 1850 om Gangstier i offentligt Øjemed.

Ophold paa og Badning fra den frie Strandbred kan forbydes af Ejeren eller Brugeren, medmindre der ved en af Fredningsnævnet i Overensstemmelse med denne Lov afsagt Kendelse er givet Ret hertil.

Paa den frie Strandbred maa der uden Fredningsnævnets eller Overfredningsnævnets Tilladelse ikke iværksættes Foranstaltninger, der er til Hinder for den frie Færdsel.

§ 20.

Eneraadighed over den til en Ejendom hørende Strandbred skal, naar dette skønnes nødvendigt for en paa Ejendommen drevne Erhvervsvirksomhed, eller naar det efter de stedlige Forhold maa antages, at Almenheden ikke har Interesse i at have